

“हागजागरणं कार्यं खड्गो धर्म्यः समी-

पतः ।

“आवाह्य पूजयेद्देवीं गणेशं मातरं गिरिम् ॥”
देवीं षष्ठीम् । गिरिं मन्थानदण्डम् ॥३॥ मातृ-
नामान्याह । बह्वृचगृहपरिशिष्टम् ।

“गौरी पद्मा शची मेधा सावित्री विजया जया
देवसेना स्वधा स्वाहा मातरो सोकमारतः ॥
शान्तिः पुष्टिर्धृतिस्तुष्टिरात्मदेवतया सह ।
आदौ विनायकः पूज्यो अन्ते च कुलदेवताः ॥”
ताश्चाभिधाय भविष्ये ।

“पूज्याश्चित्रेऽथवा कार्या वरदाभयपाणयः ।
मातरः इति सर्वासां विशेषणम् । अतएव गौरी
मातृ नमः । इत्यादिप्रयोगः । एता मातरो
लोकमातरो ज्ञेयाः अतएव तयोर्बहुत्वं न
निर्देशः ॥३॥ गणेशपूजायां प्रार्थनामन्त्रो यथा,
“सर्वविघ्नहरो देव एकदन्तो गजाननः ।
षष्ठोगृहेऽर्चितः प्रीत्या शिशुं दीर्घायुषं कुरु ॥”
ततः ।

“आयाहि वरदे देवि महाषष्ठीति विश्रुता ।
शक्तिरूपेण मे पुत्रं रत्नं जागरवासरे ॥”
इति षष्ठा आवाहनम् । ततः षष्ठो पूजयेत् ।
“गौरीयाः पुत्रो यथा स्कन्दः सदा संरक्षितस्त्वया
तथा ममाप्ययं बालो रक्ष्यतां षष्ठि ते नमः ॥”
इति त्रिः पूजयेदिति । भोजराजः ।

“गणेशश्चैव नन्दा च पूतना मुखमण्डिका ।
विवानिका शकुनिका शुष्कनन्दा च जम्बिका ॥
आचार्यिका देवती च पिलिपिञ्जा ततः परम् ।
स्कन्दा च हादशैतस्त्रिणाः रक्षार्थं मातृका-
ग्रहाः ॥”

कृत्यचिन्तामणौ स्तुतिः ।

“जय देवि जगन्मातजगदानन्दकारिणि ।
प्रसोद मम कल्याणं नमोऽस्तु षष्ठि देवि ते ॥”
वरप्रार्थनम् ।

“रूपं देहि यशो देहि भाग्यं भगवति देहि मे ।
पुत्रान्देहि धनं देहि सर्वान् कामांश्च देहि मे ॥
धात्री त्वं कार्तिकेयस्य महाषष्ठीति विश्रुता ।
त्वत्प्रसादादविघ्नं न चिरं जीवतु बालकः ॥
देवतानामृषीणाञ्च सर्वेषां हितकारिणि ।
समर्पितं रच पुत्रं महाषष्ठि नमोऽस्तु ते ॥
इत्यनेन बालं व्यजनस्य कृत्वा समर्पयेत् ॥”
मन्थानदण्डं पूजयेत् ।

“मन्थानमन्दरोऽसि त्वं मथितः सागरस्त्वया ।
नथा ममापि पुत्रस्य मन्थं विघ्नं नमोऽस्तुते ॥”
ततः षट्कृत्तिकाः पूजयेत् । ताश्च ।

“शिवो मन्मतिनाम्नो च कीर्तिः सन्ततिरेव च ।
अनसूया क्षमा चैव पडे ताः कृत्तिकाः स्मृताः ॥”
मातृगण्डयपुराणम् ।

अन्वस्य पशुग्रन्थं च निर्गुणं सूतिकागृहे ।
अदापशुग्रन्थसूपले भूतिमर्षपर्वजिते ।
अनुप्रविश्य या ज्ञातमपहृत्यात्मसम्भवम् ।
ज्ञानप्रभविनी बालं तत्रैवात्सृज्यते हिज ॥
मा ज्ञातहारिणी नाम सुवारा पिशिताशना ।

तस्मात् संरक्षणं कार्यं यन्नतः सूतिकागृहे ॥”
यूपो बह्वृचागस्तम्भः । पशुः हागः । हाग-
जागरणं कार्यमित्येकवाक्यत्वात् ॥३॥ पाञ्च ।
“पायसं सर्पिषा मिश्रं द्विजेभ्यो यः प्रयच्छति ।
गृहं तस्य न रक्षांसि धर्षयन्ति कदाचन ॥”

इति ज्योतिस्तत्त्वम् ॥

अन्यत् षष्ठौशब्दे द्रष्टव्यम् ॥

सूतिगृहं, लौ, (सूत्याः प्रसवस्य गृहम् ।) प्रसव-
गृहम् । इति शब्दरत्नावली ॥

सूतिमासः, पुं, (सूतेः प्रसवस्य मासः ।) प्रसव-
मासः । तत्पर्यायः । वैजननः २ । इत्यमरः ।
२ । ६ । ३८ ।

“सूतिमासो वैजननो नवमो दशमोऽपि च ॥”

इति जटाधरः ॥

सूतीगृहं, लौ, (सूत्याः गृहम् ।) प्रसवागारः ।
इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा, भागवते । १० ।
८५ । २० ।

सूतीगृहे ननु जमाद भवानजो नो
संज्ञ इत्यनुयुगं निजधर्मगुणैः ॥”

सूत्कारः, पुं, (सूत् इति शब्दस्य कारः करणम् ।)
अनुकरणशब्दविशेषः । सूत् इति शब्दं
करोति । यथा, सूतीकारादिः ॥

सूत्यानः, त्रि, (सुष्टु उत्यानं उद्योगो यस्य ।)
चतुरः । इत्यमरः ॥ सुन्दरीत्याने, लौ ॥

सूत्परं, लौ, सुरासन्धानम् । इति शब्दचन्द्रिका ॥

सूत्या, स्त्री (सू + क्यप् । निपातनात् साधुः ।)
यज्ञज्ञानम् । तत्पर्यायः । अभिषवः २

सवन्म् ३ । इत्यमरः ॥ सोमलतारसपानम् ।
इति भरतः ॥

सूत्याशीर्चं, लौ, (सूतिनिमित्तकमाशीर्चम् ।)
जननाशीर्चम् । यथा,—

“दशाहाभ्यन्तरे बाले प्रमीते तस्य वास्यैः ।
शावाशीर्चं न कर्तव्यं सूत्याशीर्चं विधीयते ॥”

इति शुद्धितत्त्वम् ॥

सूत्र, तु क ग्रन्थे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (अदन्त्य-
चुरा०-पर०-सक०-सेट् ।) दीर्घा दन्त्यवर्गाद्य-
मध्यः । वेटने इत्यन्ये । सूत्रयति सूत्रापयति

सूत्रेण हस्तं लोकः । इति दुर्गादासः ॥

सूत्रं, लौ, (सूत्रातेऽनेनेति । सूत्रम् क ग्रन्थेन +
णिच् + “परच्” । इत्यच् । यहा षिव्यु तन्तु-
सन्ताने + “सिविसुशोष्टेरु च ।” उणा० ४ ।

१६२ । इति इन्द्र । टेकू च ।) वस्त्रारम्भकम् ।
सूता इति भाषा । तत्पर्यायः । तन्तुः २ ।

इत्यमरजटाधरौ ॥ सूत्रतन्तुः ३ । इति भरत-
धृतहारावली ॥ (यथा, रघुः । १ । ४ ।

“अथवा कृतवाग्दारै वंशेऽस्मिन्तु पूर्व-
सूरिभिः ।

मणौ वज्रसमुत्कीर्णं सूत्रस्यैवास्ति मे गतिः ॥”
यज्ञसूत्रम् । यथा, (महानिर्वाणः । १ । ४८ ।

“ब्राह्मण्यचिह्नमेतावत् केवलं सूत्रधारणम् ॥”
व्यवस्था । शास्त्रादिसूचनाग्रन्थः । इति मेदिनी ॥

सूत्रलक्षणं यथा,—

“स्वत्याक्षरमसन्दिग्धं सारवद्विज्ञतोमुखम् ।
अस्तोभमनवद्यच्च सूत्रं सूत्रविदो विदुः ॥”

इति सुध्वोधटीकायां दुर्गादासः ॥
(कारणम् । निमित्तम् । यथा, भागवते । ४ ।

६ । ४३ ।

त्वमेव धर्मार्थदुष्ठाभिपत्तये
दक्षेण सूत्रेण ससज्जिथाध्वरम् ॥”

सूत्रकण्डः, पुं, (सूत्रं कण्डे यस्य ।) विप्रः ।
खञ्जरोटः । कपोतः । इति मेदिनी ॥

सूत्रकोणः, पुं, (सूत्रबद्धः कोणो रथस्य ।) डमरुः ।
इति हारावली ॥

सूत्रकोणकः, पुं, (सूत्रकोण एव । स्वार्थे कन् ।)
डमरुः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

सूत्रगण्डिका, स्त्री, (सूत्रं गण्डयतीति । गण्ड +
गुल् ।) तन्त्रवायोपकरणविशेषः । तत्पर्यायः ।

एषणो २ । इति शब्दरत्नमाला ॥

सूत्रतन्तुः, पुं, (सूत्रमेव तन्तुः ।) सूत्रम् । इति
हारावली ॥

सूत्रतर्कुटी, स्त्री, (सूत्रस्य तर्कुटी ।) तर्कुटी ।
इति जटाधरः ॥ टेको इति भाषा ॥

सूत्रधरः, पुं, (धरतीति । धृ + अच् । सूत्रस्य
धरः ।) सूत्रधारः । इति केचित् ॥

सूत्रधारः, पुं, (सूत्रं धरति धारयति वा । धृ +
णिच् वा + अण् ।) शचीपतिः । इन्द्रः । नान्य-
न्तरसञ्चारो । स तु रङ्गभूमिं परिक्रम्य नाट-

कीयकथासूत्रसूचकः । (यथा, साहित्यदर्पणे ।
६ । २८३ ।

“पूर्व्वरङ्गं विधायैव सूत्रधारो निवर्त्तते ।
प्रविश्य स्थापकस्तद्वत् काव्यमास्थापयेत्ततः ॥”

शिल्पिप्रभेदः । कुतार इति भाषा । इति
मेदिनी ॥ स च शूद्रागर्भं विश्वकर्माणे श्रीरसेन
जातः । इति ब्रह्मवैवर्त्ते ब्रह्मखण्डे १० अध्यायः ॥

सूत्रपुण्यः, पुं, (सूत्रार्थं पुण्यमस्य ।) कार्पासः ।
इति त्रिकाण्डशेषः ॥

सूत्रबीणा, स्त्री, (सूत्रबद्धा बीणा ।) बीणा-
भेदः । तत्पर्यायः । लावुकी २ । इति हारा-
वली ॥

सूत्रभित्, पुं, (सूत्रं भिनत्तीति । भिद् + क्तिप् ।)
सूत्रभिद्, शौचिकः । इति शब्दरत्नावली ॥

सूत्रमध्यभूः, पुं, (सूत्रमध्यवत् भूकल्पितस्य ।)
यज्ञधूपः । इति शब्दचन्द्रिका ॥

सूत्रयन्त्रं, लौ (सूत्रस्य यन्त्रम् ।) सूत्रवेष्टनकाष्ठम् ।
तांत इति भाषा । यथा,—

“आवापनं सूत्रयन्त्रं यत्सूत्रै रभिवेष्टते ॥”
इति शब्दमाला ॥

सूत्रला, स्त्री, (सूत्रं लातीति । ला + कः ।)
तर्कुटी । इति हारावली ॥

सूत्रवेष्टनं, लौ, (वेष्टतेऽनेनेति । वेष्ट + करण-
स्युट् । सूत्रस्य वेष्टनम् । तन्त्रवायोपकरणम् ।
तासनी इति भाषा । तत्पर्यायः । तसरः २ ।

इत्यमरः । ३ । २ । २४ ॥ तसरः ३ । इति
भरतः ॥